

Joulukuun 12.

**Pyhien joukkoon luetun isämme,
ihmeidentekijä Spyridonin muisto**

Typikon

1. Jos muisto osuu muulle päivälle, kuin sunnuntaiksi, palvelus veisataan minean järjestyksen mukaisesti.
2. Jos juhla osuu esi-isien sunnuntaiksi, veisaamme avuksihuutostikiiroina 4 ylösnousemusstikiiraa, 3 esi-isien stikiiraa ja 3 pyhän stikiiraa, Kunnia, Uskovaiset, ylistäkäämme tänään kaikkia, Nyt, vuorosävelmän mukainen ensimmäinen stikiira Jumalansynnyttäjälle. Saatto, Oi Jeesus Kristus, ja prokimeni. Virrelmästikiiroina ylösnousemusstikiirat, Kunnia, pyhän stikiira Pyhittäjäisä viisas Spyridon, Nyt, Tulkaa, juhlaa rakastavat, ylistäkäämme. Ylösnousemustropari, pyhän tropari ja esi-isien tropari Sinä, Kristus Jumala, vanhurskautit sekä päätös.
3. Sunnuntaina aamupalveluksessa Jumala on Herra jälkeen troparit samoin kuin ehtoopalveluksessa. Vuorosävelmän mukaiset katismatroparit, kolmannen kunnian jälkeen pyhän katismatroparit, Kiitetty olet Sinä, Herra vuorosävelmän hypakoe, antifonit ja prokimeni. Ylösnousemuskanoni, esi-isien kanoni ja pyhän kanoni. 3:nnein veisun jälkeen luetaan hypakoe Tuli muuttui nuorukaisille viileydeksi ja ylösnousemuskontakki ja iikossi. 6:nnein veisun jälkeen esi-isien kontakki ja iikossi, päivän synaksario ja esi-isien synaksario. Katabasiat Kristus syntyy ja ylösnousemusevankeliumi. Me ylistämme Sinua lauselmineen. Ylösnousemuseksapostilario, esi-isien eksapostilario ja pyhän sekä Jumalansynnyttäjän eksapostilariot. Kiitosstikiiroina 2 ylösnousemusstikiiraa, 3 esi-isien stikiiraa ja 3 pyhän stikiiraa, Kunnia, Tulkaa, viettäkäämme kaikki uskoen, Nyt, Korkeasti siunattu olet Sinä. Suuri ylistysveisu ja Tänä päivänä on maailmalle pelastus tullut.
4. Liturgiassa typikon-psalmit ja autuudentropareina 4 vuorosävelmän troparia ja 4 troparia esi-isien kanonin 6:nnein veisusta. Saaton jälkeen ylösnousemustropari, esi-isien tropari, pyhän tropari, temppelein pyhän tropari ja kontakki Tänä päivänä Neitsyt saapuu. Pyhän epistola ja esi-isien sunnuntain evankeliumi. Ehtoollislauselmana Ylistäkää Herraa taivaista, Me näimme totisen valkeuden ja päätös.

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat, 5.säv.

Iloitse, Sinä piispojen ohje | ja kirkon järkkymätön perustus, | oikeauskoisten kunnia, ihmeitten lähde, rakkauden tyhjentyvätön virta, | kirkas valaisin, Hengen soitin, jumalallinen, sävyisä ja virheetön mieli, | jonka kaunistuksena on totinen yksinkertaisuus. | Oi taivaallinen ihminen, maanpäällinen enkeli, | viinitarhan työntekijä, Kristuksen todellinen ystävä, || rukoile, että Hän antaisi meidän sieluillemme suuren armon.

Sinä, Spyridon, isien kunnia, | osoittauduit sävyisäksi ja sävyisien maan perijäksi. | Viisaiden ja yksinkertaisten sanojesi jäntein | Sinä jumalallisessa arnessa kuristit kavalan vihollisen, mielettömän Areioksen, | Hengessä Sinä ylensit jumalallisen ja pelastavan opin | ja valistit loistavasti kaikki oikeauskoiset | ylistämään aluttoman Isän kanssa totisesti yksiolennollista yhtä Sanaa, || joka antaa maailmalle suuren armon.

Kuoletettuasi lihan himot Sinä, isä, | Jumalan armolla nostit ylös kuolleita, | käärmeen Sinä muutit kullaksi ja rukouksellasi hillitsit virran raivon. | Yöllä Sinä ilmestyit vaarassa olevalle hallitsijalle ja paransit hänet, | kun Herra ihmeellisesti antoi Sinulle unessa kunnian. | Sentähden me suureen ääneen ylistämme Sinun muistoasi, oi Spyridon, | ja kunnioitamme pyhää arkkuasi, || josta kumpuaa parannusten jumalallinen virta ja suuri armo.

Kunnia... 1.säv. Anatolioksen runo

Pyhittäjäisä, autuas ja viisas Spyridon, | Jumalan rakkauden tähden Sinä kyselit kuolleelta ikäänkuin elävältä, | ja käärmeen Sinä, köyhyden harjoittaja, muutit kullaksi. | Joen virran Sinä kahlitsit kärsien kansasi kanssa, | ja Jumalan kaitselmuksesta tulit kuninkaan lääkäriksi. | Kuolleita Sinä nostit ylös Jumalan opetuslapsena | ja selvitit uskon monien isien keskellä. | Kun Sinä voit kaiken Sinulle voiman antaneessa Kristuksessa, || niin rukoile nytkin, että Hän pelastaisi meidän sielumme.

Nyt... Esijuhlan stikiira, 6.säv.

Luola, ota vastaan Kristus-lasta kantava Jumalanäiti. | Seimi, kätke suojaasi Hänet, joka sanallaan vapahtaa meidät maasta luodut synnintekojemme kahleista. | Paimenet, valvokaa ja olkaa suuren ja peljättävän ihmeen todistajia. | Itämaan tietäjät, tuokaa Kuninkaalle kultaa, mirhaa ja suitsuketta, | sillä Kristus, meidän Herramme, on syntynyt Neitsyt-äidistä. | Palvelijan tavoin Äitikin kumartuu lapsen puoleen ja ihmetellen lausuu: | Kuinka minä Sinut siemenettömästi synnytin? || Kuinka kannoin kohdussani Sinut, minun Vapahtajani ja Jumalani?

Saatto, Oi Jeesus Kristus . Jos halutaan, voidaan lukea **parimiat**:

Sananlaskujen kirjasta (10:7,6, 3:13-16, 8:6,34- 35,4,12,14,17,5-9, 22:21,19):

(vanha käännös)

Vanhurskaan muistoa siunataan, ja Herran siunaus on hänen päänsä päällä. Autuas se ihminen, joka on löytänyt viisauden, ihminen, joka on saanut taidon. Sillä parempi on hankkia sitä kuin hopeata, ja siitä saatu voitto on kultaa jalompi. Se on kalliimpi kuin helmet, eivät mitkään kalleutesi vedä sille vertaa. Sen suusta lähtee vanhurskaus, lakia ja armoa se kielellään kantaa. Kuulkaa, lapset, sillä jalosti minä puhun. Autuas se ihminen, joka valvoo minun ovillani. Sillä joka minut löytää, löytää elämän ja saa Herran mielisuosion. Sentähden minä kutsun teitä ja ihmislapsille kaikuu minun ääneni. Minä, viisaus, olen perehtynyt mielevyyteen, minulla on neuvo ja neuvokkuus; minä olen ymmärrys, minulla on voima. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja jotka minua varhain etsivät, ne löytävät minut. Tulkaa siis, yksinkertaiset, mieleviksi; tulkaa järkeviksi, te tyhmät. Kuulkaa, sillä jalosti minä puhun, ja avaan huuleni puhumaan, mikä oikein on; sillä totuutta minun suuni haastaa, ja jumalattomuus on minun huulilleni kauhistus. Vanhurskaat ovat minun suuni sanat kaikki, ei ole niissä mitään petollista, ei väärää. Ne ovat kaikki oikeat ymmärtäväiselle, suorat niille, jotka löysivät tiedon. Minä opetan teille totuutta, että Herra olisi teidän turvananne ja te tulisitte täyteen Henkeä.

(uusi käännös)

Vanhurskaan muistoa siunataan, hurskaalla on päänsä päällä siunaus. Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta. Se voittaa korallit kalleudessa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Sen oikeassa kädessä on pitkä ikä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosionsa. Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani. Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat! Kuulkaa! Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta. Minkä puhun, se pitää paikkansa, puheeni ei ole kieroä eikä väärää. Se on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Turvaa Herraan - siksi minä sinulle

puhun, siksi saatan tietoosi kaiken tämän, jotta oppisit totuutta, oikeita sanoja, ja voisit vakain sanoin vastata lähettäjällesi.

Sananlaskujen kirjasta (10:31-11:12:

(vanha käännös)

Vanhurskaan suu kasvaa viisauden hedelmän, mutta kavala kieli hävitetään. Vanhurskaan huulet tietävät, mikä otollista on, mutta jumalattomien suu on sulaa kavaluutta. Väärä vaaka on Herralle kauhistus, mutta täysi paino on Hänelle otollinen. Mihin ylpeys tulee, sinne tulee häpeäkin, mutta nöyräin tykönä on viisaus. Oikeamielisiä ohjaa heidän nuhteettomuutensa, mutta uskottomat hävittää heidän vilppinsä. Ei auta tavara vihan päivänä, mutta vanhurskaus vapahtaa kuolemasta. Nuhteettoman vanhurskaus tasoittaa hänen tiensä, mutta jumalaton sortuu jumalattomuuteensa. Oikeamieliset vapahtaa heidän vanhurskautensa, mutta uskottomat vangitsee heidän oma himonsa. Jumalattoman ihmisen kuollessa hukkuu hänen toivonsa, ja vääräin odotus hukkuu. Vanhurskas pelastetaan hädästä, ja jumalaton joutuu hänen sijaansa. Rietas suullansa turmelee lähimmäisensä, mutta taito on vanhurskaitten pelastus. Vanhurskaitten onnesta kaupunki iloitsee, ja jumalattomain hukkumisesta syntyy riemu. Oikeamielisten siunauksesta kaupunki kohoo, mutta jumalattomain suu sitä hajottaa. Mieltä vailla on, joka lähimmäistänsä halveksii, mutta ymmärtäväinen mies on vaiti.

(uusi käännös)

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Väärää vaakaa Herra vihaa, oikea punnus on hänelle mieleen. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Kunnan miestä ohjaa rehellisyys, omaan vilppiinsä kavala kaatuu. Rikkaus ei vihan päivänä auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Nuhteettomuus tasoittaa hurskaiden tien, jumalaton sortuu pahuuteensa. Rehti elämä on rehellisen pelastus, himot ovat petturin paula. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Hurskas pelastuu ahdingosta, jumalaton joutuu hänen sijaansa. Rienaajan puhe on toisille turmioksi, mutta tieto pelastaa oikeamieliset. Hurskaan onni on kaupungin ilo, jumalattoman tuho on riemun aihe. Vilpittömien menestys rakentaa kaupungin, jumalattomien puheet repivät sen maahan. Tyhmä se, joka toisia pilkkaa, ymmärtäväinen pysyy vaiti.

Salomon viisauden kirjasta (4:7-15)

Vanhurskas pääsee lepoon, vaikka hän varhainkin kuolee. Sillä kunnioitettu vanhuus ei ole sama kuin pitkä ikä, eikä sitä mitata vuosien luvulla, vaan ymmärtäväisyys on ihmisen oikea harmaapäisyys, ja nuhteeton elämä oikea vanhuus. Jumala rakasti häntä, koska hän oli Hänelle otollinen, ja hänet otettiin pois, koska hän eli syntisten joukossa. Hänet temmattiin täältä, ettei pahuus eksyttäisi hänen ymmärrystänsä, eikä vilppi johtaisi harhaan hänen sieluansa. Sillä pahuuden lumous saa unhottamaan hyvän, ja himon temmellys muuttaa viattoman mielen. Hän kypsyi varhain ja saavutti siten pitkän iän. Sillä hänen sielunsa oli Herralle otollinen, sentähden se riensi pois pahuuden keskeltä. Ihmiset näkevät sen, mutta eivät ymmärrä, eivät myöskään ajattele sitä, että armo ja laupeus on Hänen valittujensa osa, ja että Hänen hurskaistansa pidetään huoli.

Virrelmästikiirat, 1.säv.

Juhla on kirkas, tulkaa, uskovaiset, | osallistukaamme pyhästä riemusta, | sillä Spyridon kutsuu meitä kokoon hengellisenä ravitsijana. | Jumalallinen on hänen pöytänsä, suloisia hänen ihmeensä, | kuolemattomia hänen tekonsa. | Jäljitelkäämme hänen sävyisyyttään, pahuudettomuuttaan, | yksinkertaisuuttaan, ihmisrakkauttaan ja kaikkinaista viisauttaan, || joiden takia hän loisti valkeutena piispojen joukossa.

Liitelauselma: Kallis on Herran silmissä hänen hurskaansa kuolema.

Sinä, viisas Spyridon, | osoitit suurten hyveitten ja ihmeitten toteuttajaksi. | Toisilla Sinä kirkastit elämäsi aurinkoa loistavammaksi, | toisilla taas valaisit tämän maailman kirkkaammin kuin taivaan salamat. | Molemmissa Sinä, pyhittäjä, osoitit ihanaksi niille, || jotka uskoen turvaavat suojelukseesi.

Liitelauselma: Sinun pappisi olkoot puetut vanhurskaudella, ja sinun hurskaasi riemuitkoot.

Oi peljättävää ihmettä! | Kuollut vastasi elävällä äänellä kysymykseesi, | Sinun käskysanasi pysäytti joen virtauksen, | Sinun rukouksesi karkotti ruhtinaan sairauden, | käärme muuttui kullan kaltaiseksi ja kuolleet nousivat ylös, | sillä Sinussa vaikutti Kristus, | oi pyhän palveluksen toimittaja Spyridon, || Sinä kolminaisuusopin selkeä saarnaaja.

Kunnia... 2.säv. **Germanoksen runo**

Oi pyhittäjäisä, viisas Spyridon, | Sinä osoitit hyveissä piispojen jumalalliseksi aarteeksi. | Sentähden Sinä kirkon suojelijana karkotit harhaoppien johtajat | ja synodissa kukistit maahan Areioksen jumalanpilkan. | Kun Sinä teet ihmeitä niin teoin kuin sanoin, || rukoile, että Vapahtaja pelastaisi meidän sielumme.

Nyt... **Esijuhlan stikiira, 2.säv.**

Katso, meidän pelastuksemme aika on lähellä. | Valmistaudu, luola, sillä Neitsyt tulee synnyttämään. | Betlehem, Juudan maa, iloitse ja riemuitse, | sillä Sinusta on koittanut meidän Herramme. | Kuulkaa, vuoret ja kalliit ja Juudean seutu, || sillä Kristus tulee pelastaakseen ihmisiä rakastavana luomansa ihmisen.

Tropari, 1.säv.

Sinä, jumalankantajaisämme Spyridon, | osoitit ensimmäisen synodin puolustajaksi ja ihmeiden tekijäksi. | Sentähden Sinä puhuttelit haudassa makaavaa kuollutta | ja muutit käärmeen kullaksi. | Ja kun Sinä, pappi, veisatit pyhiä rukouksiasi, | enkelit toimittivat kansasi palvelusta. | Kunnia Hänelle, joka antoi Sinulle kunnian! | Kunnia Hänelle, joka Sinut seppelöi! | Kunnia Hänelle, || joka Sinun kauttasi toimittaa kaikille parannuksia!

Kunnia... nyt...

Jumalansynnyttäjän tropari, 1.säv.

Gabrielin julistaessa ilotervehdyksen Sinulle, oi Neitsyt, | tuli yht'aikaa sen äänen kanssa kaikkien Valtias lihaksi Sinussa, | pyhässä arkissa, niin kuin vanhurskas Daavid oli sanonut. | Luojaasi kantajana Sinä tulit taivaita avarammaksi. | Kunnia olkoon Sinut asunnokseen ottaneelle, | kunnia Sinusta ilmestyneelle, | kunnia Hänelle, || joka Sinun synnytyksesi kautta on meidän vapahtanut.

Aamupalveluksessa

Katistropari, 3.säv.

Sinä, pyhä jumalankantaja, | muutit käärmeen kullaksi | ja sanojesi jäntein kuristit jumalattoman ja pahan Areioksen. | Kuninkaalle Sinä, autuas piispa, tulit lääkäriksi, | kuolleita nostit ylös ja karkotit pahoja henkiä. | Sentähden me olemme kokoontuneet || veisuin ylistämään kallista muistoasi.

Kunnia... **Sama uudelleen**

Nyt... Esijuhlan katistropari, 3.säv.

Kaikki maan ääret täyttyvät ilolla, | sillä Jumalansynnyttäjä kiiruhtaa synnyttämään kaikkien Kuninkaan. | Oi selittämätöntä ihmettä! | Aluton saa alun ja lihaton tulee lihaksi. | Luola ottaa vastaan kaiken hallussaan pitävän. | Riemuitse, Betlehem, || ja karkeloi luomakunta esijuhlan päivänä.

Katistropari, 4.säv.

Sanoillasi Sinä, autuas Spyridon, | kaunistit Kristuksen kirkon, | teoillasi Sinä kunnioitit Jumalan kuvan mukaisuutta, | maailmassa Sinä loistit siveydelläsi | ja säteilit kaikille parannusten armoa. | Sentähden me uskoen || vietämme muistojuhlaasi.

Kunnia... Sama uudelleen

Nyt... Esijuhlan katistropari, 4.säv.

Neitseet, yhtykää Neitseeseen iloon! | Äidit, ylistäkää Kristuksen, meidän Jumalamme Äidin tuloa! | Tietäjät enkelten kanssa, | paimenet meidän kanssamme! | Sillä hän saapuu Betlehemin kaupunkiin synnyttämään. || Jumala, pelasta meidät hänen rukoustensa tähden.

Polyeleon jälkeen katistropari, 8.säv.

Kunniallisessa kokouksessa viisaasti puhuen | Sinä selvitit jumalallisesti Kolminaisuuden voiman ruhtinaille ja salaisuuksien palvelijoille, | sillä Sinä saarnasit Jumalan ykseydestä ja opetit selvästi yhdestä olemuksesta. | Sentähden Sinä, autuas piispa, kukistit sanomattomasti, Jumalan kaitsemuksesta suulaan löpöttelijän. | Rukoile Kristusta Jumalaa, että Hän antaisi rikkomusten päästön meille, || jotka rakkaudella vietämme pyhää muistojuhlaasi.

Kunnia... nyt... Jumalansynnyttäjän tropari, 8.säv.

Iloitse, Jumalan tulinen valtaistuin! | Iloitse, Neitsyt, kuninkaan istuin, | purppurapeitteinen vuode, kullan ja purppuran täyttämä kammio, | purppurainen vaippa, temppeleitä täynnä kalleuksia, | salamoiva vaunu, valaiseva lampunjalka! | Iloitse, Jumalansynnyttäjä, kaksitoistamuurinen kaupunki, | kultainen portti, ihana häämaja, kullanhohtoinen pöytä, Jumalan kaunistama asumus! | Iloitse, kunniakas Morsian, jota aurinko kirkastaa! || Iloitse, Sinä sieluni ainoa kaunistus!

4.säv:n 1. antifoni, (Vig. s. 303)

Prokimeni, 4.säv.

Minun suuni puhuu viisautta, | minun sydämeni ajatus on ymmärrystä.

Liitelauselma: Kuulkaa tämä, kaikki kansat, ottakaa korviinne, maailman asukkaat kaikki.

Kaikki, joissa henki on. Evankeliumi. Psalmi 50(51)

Kunnia... Esipaimenen rukouksien...

Nyt... Jumalansynnyttäjän rukouksien...

Sitten **stikiira, 6.säv.**

Oi isien kaunistus ja perustus, viisas Spyridon, | ihmeitten kirkkaudella Sinä valistit maailman ääret | ja osoitit Areioksen raivon kukistajaksi. || Rukoile Vapahtajaa, että Hän pelastaisi meidän sielumme.

Jumalansynnyttäjän kanoni ja tämän pyhän kanoni. Theofaneksen runo.

1. veisu. Irmossi. 2.säv.

Meren syvyyteen kukisti muinoin faraon koko sotajoukon | kaikkiväkevä voima, | kun taas kaikkipahan synnin | hävitti lihaksi tullut Sana, ylistetty Herra, || joka on suuresti kunnioitettu.

Troparit

Oi isä, joka sävyisänä, sääliväisenä ja puhtaana saavutit sävyisien maan, tyynnytä sydämessäni noussut aallokko, että voisin jumalallisessa tyvenessä ylistää Sinua.

Puhdistettuasi sielusi jumalallisella viljelyksellä Sinä, isä Spyridon, tulit jumalalliseksi ja sait rikkaudekseeni jumalallisen Hengen ylen kirkkaan valistuksen. Sentähden Sinä valistat ne, jotka vilpittömästi ylistävät Sinua autuaaksi.

Ottaen Sinut laumojen keskeltä niinkuin Daavidin Luoja asetti Sinut sanallisten laumojen erinomaiseksi paimeneksi, sillä Sinä, pyhittäjäpaimen, loistit yksinkertaisuudessa ja sävyisyydessä kauneutenasi pahuudettomuus.

Jumalansynnyttäjälle

Oi pyhä, puhdas ja viaton, valista, pyhitä aivoitukseni ja sieluni, minä rukoilen, ja hajoita tietämättömyyteni pilvet. Päästä minut synnin pimeydestä, että voisin velvollisuuteni mukaan ylistää Sinua autuaaksi.

3. veisu. Irmossi

Vahvistettuasi minut uskon kalliolle | Sinä avasit suuni vihollisiani vastaan, | sillä henkeni riemuitsi veisatessani: | Ei ole muuta pyhää kuin meidän Jumalamme || eikä muuta vanhurskasta paitsi Sinä, Herra!

Troparit

Kirkastettuasi mielesi himottomuudella ja kaunistettuasi sen jumalallisella nöyryydellä Sinä, pappi, sait ottaa vastaan Hengen armolahjoja karkottaa henkiä ja parantaa niiden sairauksia, jotka uskoen kunnioittavat Sinua.

Surmattuasi pahuuden päämiehen käärmeen ja poljettuasi sen kanssa maahan rahanhimon Sinä, pyhittäjäisiä ja piispa, säälieni tarpeessa olevaa muutit pyhillä rukouksillasi käärmeen kultakoruksi.

Herrasi todellisena papillisena palvelijana Sinä nousit näkemisen vuorelle, sukelsit himottomuuden pilveen ja sait sydämesi tauluihin pelastavan lain.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Jumalan Morsian, paranna minun sieluni vammat ja valista välinpitämättömyyden pimentämä mieleni, että veisaisin: Ei ole muuta nuhteetonta kuin Sinä, viaton, eikä muuta puhdasta paitsi Sinä, Valtiatar.

Katistmatropari, 8.säv.

Asetettuna lammaslaumaa paimentamaan Kristuksen kirkossa Sinä, Spyridon, | loistit Jumalan valitsemana paimenena. | Sanoillasi Sinä karkotit vääraoppisuuden sudet ja ravitsi laumaasi jumalisuuden ruoholla. | Jumalankantajaisien keskellä Sinä, autuas piispa, kirkastit uskon Hengen viisaudella. | Rukoile Kristusta Jumalaa, että Hän antaisi rikkomusten päästön meille, || jotka rakkaudella vietämme pyhää muistojuhlaasi.

Kunnia... nyt... Esijuhlan tropari, 8.säv.

Uskovaiset, riemuitkaamme viettäessämme Kristuksen syntymän esijuhlaa, | käykäämme tietäjien tavoin tuoden lahjoina hyveitä ja veisaten enkelten uutta laulua arvollisesti Häntä vastaan, | joka syntyy Betlehemissä siemenettä Jumalan palvelijattaresta Neitseestä, || sillä Hän on meidän Jumalamme, jota maailmankaikkeus ylistää.

4. veisu. Irmossi

Herra, Sinä et tullut meidän tykömme lähettiläänä etkä enkelinä, | vaan itse ilmestyit meille Neitseestä lihaksi tulleen Jumalana | ja pelastit koko minun ihmisluontoni. | Sen tähden minä huudan Sinulle: || Kunnia olkoon Sinun voimallesi.

Troparit

Puhtaan Hengen hiilien sytyttämänä Sinä, autuas Spyridon, poltit himojen tulenaran aineen ja valistit maailman hyveitteesi soihtuin.

Kysyessäsi kuollut puhui Sinulle, oi autuas isä, ja Sinun käskysi hillitsi joen virtauksen, sillä perittyäsi jumalallisen armon Sinä osoitit ihmeittäjäsi.

Oi Jumalan innoittama isä, kuoletettuasi lihasi liikkeit Sinä nostit ylös kuolleita elävöittäväällä sanallasi. Sentähden minä rukoilen Sinua: Elävöitä minun kuoleutunut sieluni.

Jumalansynnyttäjälle

Profeetat julistivat ennalta Sinun käsittämättömän salaisuutesi syvyyden, oi ainoa puhdas, sillä yksin Sinä synnytit sanomattomassa armossaan lihaksi tulleen Rajoittamattoman.

5. veisu. Irmossi

Kristus, Vapahtajani, rauhan Ruhtinas, | pimeydessä olevien valo ja epätoivoon joutuneiden pelastus! | Aamusta varhain minä käännyn Sinun puoleesi, | valista minut kirkkaudellasi, || sillä en tunne muuta Jumalaa kuin Sinut.

Troparit

Oi pyhittäjä, Sinun armolahjosesi virta kastelee kaikki sydämet, lahjoittaa kaikille runsasta terveyttä ja innostaa kaikki kunnioittamaan Häntä, joka antoi Sinulle kunnian ja kaikkinaisten ihmetekojen maineen.

Oi autuas, maanpäällinen kuningas tunsit Sinut taivaallisen Kuninkaan aidoksi palvelijaksi, kun sinä täynnä jumalallista armoa tulit hänen tykönsä suurena lääkärinä tuoden sanomaa Jumalasta.

Autuas Spyridon, Sinä jäljittelit Aabrahamin vieraanvaraisuutta, kun aukaisit asuntosi ovet kaikille, huolehdit kaikkien tarpeista ja autoit vaarassa olevia.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä, Neitsyt, synnytit meille uuden lapsukaisen, Hänet, joka on ennen aikoja syntynyt aluttomasta Isästä. Oi puhdas, rukoile, että Hän Poikanasi ja Jumalanasi armahtaisi meitä, jotka puhtain sieluin julistamme, että Sinä olet Jumalansynnyttäjä.

6. veisu. Irmossi

Syntien syvässä pyörteessä ollen | minä avuksihuudan Sinun tutkimattoman syvää laupeuttasi: || Jumala, johdata minut pois turmeluksesta.

Troparit

Sinä, pyhittäjä, pidit kultaa saven arvoisena, kun Sinä säteilit kultaa kirkkaampaa himottomuutta ja rikkautenasi olivat Hengen kultaiset lahjat.

Oi pyhittäjäpappi, toimittaessasi puhdasta palvelusta Herrallesi enkelivoimien paljous palveli Sinua näkymättömin äänin.

Oi viisas isä, kunniakas elämäsi teki Sinut kunniakkaaksi koko maailmalle. Sentähden me vietämme jumalallista muistoasi riemuiten veisaten ylistystäsi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi veisuin ylistettävä, miestä tuntematon pyhä Neitsyt, Sinun kohtusi tuli taivaita avarammaksi, kun siihen sijoittui mihinkään sijoittumaton.

Kontakki, 2.säv.

Kristuksen rakkauden haavoittamana | Sinä, Jumalan valitsema pappi, | siivität mieleesi Hengen kirkkaudella | ja muuttaen käytännöllisen näkemisen teoiksi tulit jumalalliseksi alttariksi, || ja nyt Sinä rukoilet kaikille jumalallista valistusta.

Iikossi

Ylistäkäämme nyt kohdusta asti pyhitettyä piispaa Spyridonia, | joka sai ottaa vastaan jumalallisen kunnian armon taulut. | Hän on kaikkialla tunnettu ihmeistään, | jumalallisen valkeuden hartaana silminnäkijänä, | köyhien suojelijana ja syntisten sielujen ohjaajana. | Kristuksen alttarilla uhratessaan hän osoittautui uskolliseksi piispaksi, || ja nyt hän rukoilee kaikille jumalallista valistusta.

Synaksario

Samana kuun 12:ntena päivänä, pyhittäjäisämme ja ihmeiden tekijän Spyridonin muisto.

Säkeitä

Vaikka ihmeiden tekijä Spyridon onkin kuollut, hän ei ole vielä lakannut ihmeitä tekemästä. Kahdentenatoista Spyridon jätti tämän elämän.

Samana päivänä pyhä marttyyri Synetoksen muisto.

Säkeitä

Mielettömät surmasivat miekalla Synetoksen, joka ymmärtäväisesti piti arvossa jumalista uskoa.

Samana päivänä muistelemme pyhien joukkoon luettua isäämme Aleksanteria, Jerusalemin arkkipiispaa ja pappismarttyyria.

Säkeitä

Aleksanteri, yksi taivaallisista uhraajista, tuli verettömänä myös yhdeksi marttyyreista.

Samana päivänä pyhittäjäisemme Amonathaksen ja Anthoksen muisto.

Säkeitä

Vihaan maanpäällistä; enkelit, ottakaa minut vastaan! sanoj jumalallinen Amonathas lähtiessään. Niinkuin profeetta Daavid sattuvasti sanoo, jumalallinen Anthos kuihtui kuin kedon kukka.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda ja pelasta meidät. Amen.

7. veisu. Irmossi

Rikollisen hirmuvaltiaan jumalanvastainen käsky | sytytti korkealle leimuavan liekin, | mutta jumalaapelkääväisten nuorukaisten suojaksi | vuodatti hengellisen kasteen Kristus, || kiitetty ja korkeasti kunnioitettu.

Troparit

Mooseksen teeskentelemättömyyden, Daavidin sävyisyyden ja usilaisen Jobin nuhteettomuuden omaten Sinä, pappi, tulit Hengen asumukseksi ja veisasit: Hän on kiitetty ja korkeasti kunnioitettu.

Kesäaikana päähäsi tiukkuvat taivaalliset pisarat ennustivat tulevasta, sillä niinkuin Sinä, pyhittäjä, sanoit, Jumala teki jumalallisen muistosi ihmeelliseksi ja pyhittää Sinun välitykselläsi uskovaisia.

Isien synodissa Jumala antoi Sinulle, autuas, kunnian, kun Sinä tuomiolla pidit kiinni puheestasi. Niiden kautta Sinä uskoen osoitit järjettömän Areioksen hulluuden ja teit lopun hänen väijytyksestään.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä, Neitsyt, kasvatit viinipuun tavoin selittämättömästi ainoan viljelemättömän rypäleen, ja Hänestä kumpuaa viiniä, joka ilahduttaa kaikki, pyhittää kaikki ihmiset ja poistaa hirveitten tekojen juopumuksen.

8. veisu. Irmossi

Jumalan käskystä oli tulisella pätsillä Babyloniassa muinoin kahdenlainen vaikutus: | se poltti kaldealaiset, mutta langetti kasteen uskovaisten päälle, jotka veisasivat: || Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Troparit

Autuas isä Spyridon, jumalallisen Hengen jumalallisella kasteella Sinä sammutit himojen pätsin ja vuodatit virvoitusta, joka poistaa sairauksien paahteen niistä, jotka aina uskolla Sinua lähestyvät.

Sinä, pyhittäjäpiispa, tulit pahuudettomaksi, totuudelliseksi, sävyisäksi, sääliväiseksi ja kaunattomaksi ja rakkaudessa vieraanvaraiseksi kaunistuksena oikeauskoinen mieli. Sentähden me uskoen kunnioitamme Sinua.

Kerran kuollut vastasi elävän tavoin, kun Sinä, isä, kysyit. Oi suurta ihmettä! Oi saavuttamaasi armoa! Sinun kaunistuksenasi, oi ylistettävä, oli enkelielämä.

Jumalansynnyttäjälle

Oi veisuin ylistettävä, paranna minun sydämeni himot säällilläsi, rauhoita mieleni, valista sieluni ja ohjaa minut kulkemaan pelastavia polkuja, että voisin aina ylistää Sinua.

9. veisu. Irmossi

Aluttoman Isän Poika, | Hän, Jumala ja Herra, | tuli lihaksi Neitseestä ja ilmestyi meille | valistaaksensa pimeyden vallassa olevat | ja kootaksensa hajotetut. || Sen tähden me korkeasti ylistettyä Jumalansynnyttäjää kunnioitamme.

Troparit

Sinä, isä, autuaaksi ylistettävä piispa, julistit jumalankantajaisien keskellä selvästi aluttoman Isän kanssa yksiolennollisesta ja yhtä iankaikkisesta Pojasta, osoittaen suuruutesi ja tukkien rikollisten suun.

Oi valoisa aurinko, isien kaunistus, pappien kunnia ja enkelten asuinkumppani, suo esirukouksillasi illaton valkeus meille, jotka nyt iloiten vietämme valoisaa muistoasi.

Jumalalliset asumukset, taivaan portti ja juhlaa viettävien riemuisa joukko sai ottaa riemuäänin vastaan Sinun pyhitetyn ja hyveitten kaunistaman sielusi, oi autuas.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Jumalan armoittama, Sinun ymmärryksen ylittävän raskautesi suuri salaisuus hämmästyttää enkeleitä, tenhoaa pyhittäjien joukon ja ilahduttaa pyhät isät, jotka jumalallisesti veisuin ylistävät Sinua, meidän sielujemme toivoa.

Eksapostilario, 3.säv.

Henki saattoi Sinut, hengenkantajan, | sanattomasta sanalliseen laumaan, | niinkuin Mooseksen ja Daavidin, | joiden sävyisyyttä Sinä jäljittelit, || oi maailman valkeus Spyridon.

Toinen 3.säv.

Herra antoi Sinulle, autuas, | ihmeitten ja monien tunnustekojen kunnian. | Jumalallisessa synodissa Sinä julistit Kolminaisuutta, | kuolleita Sinä nostit ylös, | käärmeen teit kullaksi ja ihmeellisillä rukouksillasi pysäytit joen virtaamisen || ja kuljit sen ylitse.

Jumalansynnyttäjän eksapostilario, 3.säv.

Sinä, puhdas, synnytit Jumalan Sanan, | Jumalan, joka viisaasti toteuttaa maailmalle pelastavaisen erinomaisen taloudenhoidon. | Sentähden me kaikki ansiosi mukaisesti ylistämme Sinua veisuin, | sillä Sinä rukoilet, || että Hän lunastaisi meidät sairauksista ja kaikkinaisista vaaroista.

Virreelmä(Kiitos-?)stikiirat, 1.säv.

Säteillen Hengen kirkkautta viisas piispa | kukisti Areioksen pimeän lörpötyksen. | Kun hän yksinkertaisesti ja uskoen esitti opin Kolminaisuudesta, || hän sai viisaitten ja ymmärtäväisten kunnian ja vahvisti synodin. (Kahdesti)

Oi Jumalan autuuttama, ihmeitä tekevä isä, | Sinä säteilet taivaallista kirkkautta | ja annat Kristuksen voimalla sielujen ja ruumiitten parannusta. | Älä lakkaa rukoilemasta meidän puolestamme, || jotka nyt uskoen vietämme muistoasi.

Jumalankantaja, viisas Spyridon, | uskon kautta Sinä osoitit Kristuksen käskyjen viinitarhan työntekijäksi | ja sentähden sait salaisesti ylhäisen valtakunnan leiviskän. | Rukoile meidän puolestamme, || jotka Sinua kunnioitamme.

Kunnia... 4.säv.

Oi pyhittäjäisä, autuas piispa, | hyveellisen elämäsi kautta Sinä osoitit olevasi täynnä apostolista oppia | ja jumalallisen Hengen asumus, | ja opetuksesi kautta Sinä karkotit kirkosta sudet. | Sinä selvitit oikean uskon ja osoitit jumalisuuden pylvääksi ja puolustajaksi. | Tehden ihmeitä maan ääressä | Sinä muutit käärmeen kullaksi | ja herätit kuolleen vastaamaan kysymykseesi. | Oi ylistettävä isä ja opettajien seuralainen, || rukoile, että Vapahtaja pelastaisi meidän sielumme.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 4.säv.

Oi siunattu Jumalansynnyttäjä, | varjele palvelijasi kaikkinaisista vaaroista, | että me ylistäisimme Sinua, || meidän sielujemme toivoa!

Suuri ylistysveisu ja päätös.

Liturgiassa

Typikon-psalmit ja autuudentroparit kanonin 3:nnesta ja 6:nnesta veisusta.

Ehtoollislauselma: Vanhurskas säilyy ikuisessa muistossa. Halleluja.